

Laura en haar baby wonen begeleid

Project WEB MVS is onze redding

Als Laura's moeder haar in een dronken bui wéér het huis uitzet, is voor Laura de maat vol. Ze klopt aan bij de gemeente. Die regelt negen maanden lang een hotel voor haar. En hulp om een huis te vinden, wat helaas niet lukt. In de tussentijd raakt Laura zwanger en moet ze het hotel uit. "Er zat niets anders op dan 's nachts slapen bij de dak- en thuislozenopvang."

Tussen wal en schip

Laura vertelt haar verhaal vanaf de bank van een galerijflat in Schiedam. Op haar schoot speelt zoontje Rayan van zes maanden met knuffeltje Bumba. Ondertussen volgt hij met grote, vrolijke ogen de stemmen. Af en toe tilt Laura hem op en kletst ze even tegen hem. Ze praat rustig en vriendelijk: volwassen.

"Maar ik had echt een gat in m'n hand hoor, daardoor heb ik flinke schulden. Ook maakte ik m'n school niet af." Rayan was daardoor niet gepland, maar wel gewenst. "Mijn moeder komt uit Polen: ik heb hier verder geen familie. Maar als ik naar Rayan kijk: dat is puur geluk en heel veel liefde. Niet te omschrijven eigenlijk."

Vanaf een stoel aan de andere kant van de salontafel, met achter haar twee babyboxen, praat jeugdzorgwerker Melinda mee. Ze werkt al vijftien jaar op verschillende opvanglocaties van Enver. Ook geeft ze trainingen aan ouders en hulpverleners.

//

Op straat
belanden
is nog
duurder

//

tekst: Miriam Visser, beeld: Sander Nagel

Ryan (op schoot bij jeugdzorgwerker Melinda) is voor Laura puur geluk en heel veel liefde. Ze kan het eigenlijk niet omschrijven.

Wat als je 18+ bent, niet thuis kan wonen én nog niet op jezelf? “Dan heb je een grote uitdaging: vaak té groot”, zegt jeugdzorgwerker Melinda Reisig (35). Daarom zetten gemeenten, Woonplus, Enver en Rogplus project WEB MVS op. In ‘oefenhuizen’ helpen ze kwetsbare jongeren tussen de 18 en 24 om zelfstandig te wonen. Bewoner Laura (21): “Ik moest zwanger naar de nachtopvang.”

“Jonge moeders een laatste duwtje geven richting zelfstandigheid, ik ben blij dat het mij gegeven is.” Ze legt uit: “Tot je achttiende kun je naar een instelling of thuis hulp krijgen. Dat geldt ook als je een verstandelijke beperking hebt. Maar kwetsbare jongeren van 18+ vallen tussen wal en schip. Zij belanden op straat of kunnen hun huur niet betalen. De problemen die daarbij komen kijken, zijn groot en kosten veel dure hulp. Dat proberen we met project WEB MVS te voorkomen.”

Verwend met aandacht

Vlak voordat Laura de nachtopvang in moet, hoort ze, tot haar grote opluchting, dat ze aan project WEB MVS kan meedoen. Dat staat voor ‘Wonen en begeleiden in Maassluis, Vlaardingen en Schiedam’. Sinds tweeënhalf jaar huurt jeugdhulporganisatie Enver hiervoor vier deelflats en negen kleine woningen in Schiedam. Ook in Maassluis is er een locatie.

De bedoeling is dat er meer huizen bijkomen. Melinda: “In ongeveer anderhalf jaar tijd helpen we jongeren met geldzaken, ritme, werk, school, opvoeden: van alles eigenlijk. En niet te vergeten: schuldenvrij zijn. Zodat ze met voorrang een woning kunnen huren. Een investering die zichzelf terugverdient.”

Laura vult aan: “WEB MVS is onze redding. Ik wil niet weten wat er was gebeurd als ik zwanger in de nachtopvang had gezeten. Ik woon nu een half jaar hier, samen met twee andere meiden en hun baby’s.

Ik ben vooral druk met Rayan: hij is verwend. Met aandacht dan”, zegt ze lachend. “Maar ook bereid ik m’n schoolexamens Handel & Ondernemen voor en loop ik stage bij Albert Heijn. Ik moet hier ook gewoon huur betalen, hoor!” Wie er oppast? “Toen hij nog geen pakketbezorger was, deed mijn vriend dat. Nu een vriendin en mijn schoonouders. Ik ben gelukkig nog steeds samen met Rayans vader. Hij is 25 en woont bij zijn ouders, maar zoekt ons elke dag op.”

Groot compliment

Op werkdagen krijgt Laura hulp van een jeugdzorgwerker van Enver. Het kantoortje grenst aan de hal van de flat. Laura: “Ik had bijvoorbeeld geen idee van verzekeringen, studiefinanciering enzo, dat regelde mijn moeder altijd.” Melinda is trots op het resultaat van WEB MVS: “Met bijna alle moeders die we hielpen gaat het goed. Vooraf stellen ze een plan op en dat evalueren we elke drie maanden. Ze zijn allemaal zo positief en dankbaar. Wat wel zou helpen, is een kortere wachttijd voor urgente woningen. Woonplus doet z’n best, maar jonge moeders wachten vaak meer dan een half jaar.”

“Mijn begeleiders verdienen echt een groot compliment”, besluit Laura. “Ze hebben mij zo geholpen. Ik krijg advies, kan mijn ei kwijt, vertrouw ze. Daardoor heb ik mijn geldzaken veel beter op orde en leerde ik verantwoordelijkheid te nemen.” Nu werkt Laura hard aan haar droom: een stabiel leven met haar zoontje en vriend. “Ik hoop gewoon dat wij ons kindje wel de warmte en veiligheid kunnen geven die ik zo heb gemist.”

//
**Ik moest
zwanger
naar de
nacht-
opvang**
//